

Abstrakt

Předkládaná diplomová práce se zabývá velkosrbskými a velkochorvatskými idejemi v projevech dvou významných diskursivních aktérů, kteří měli zásadní vliv na události doprovázející rozpad Jugoslávie – totiž Slobodana Miloševiče a Franja Tuđmana. Cílem práce je zjistit, jaké prvky ze zmíněných „velkých“ idejí jsou v projevech přítomny a jak tyto historické narativy dokázali adaptovat na prostředí socialistické Jugoslávie, resp. jak je dokázali přenést do zdejšího veřejného diskursu. Toho je docíleno za pomoci historické diskursivní analýzy, díky které bylo možné prozkoumat jejich zásadní projevy i původ narativů a myšlenek, jež se vztahují k iredentistickým ideologiím. Hlavním sledovaným obdobím je rozmezí let 1986–1991, kdy tyto narativy sehrály významnou roli při mobilizaci společnosti pro „národní otázku“ a politický program obou aktérů. Součástí práce je také komparace pojetí idejí u Miloševiče a Tuđmana, která pomáhá odhalit podobnost ideologických principů, na nichž byly „velké“ koncepce vystavěny. Práce dochází k závěru, že strategie, které oba aktéři používali k popularizaci idejí, byly relativně podobné. Aby ideje dokázali přenést do prostředí socialistické Jugoslávie, využívali ve svých projevech především narativy a mýty, v nichž ústřední postavení zaujímaly historické nespravedlnosti a křivdy.